

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நீங்கள் உங்கள் சரூரம் உட்பட, பழைய உலகம் முழுவதையும் துறக்க வேண்டும்;. ஏனெனில், நீங்கள் இப்பொழுது வழிகாட்டியின் மூலம் உண்மையான பாதையைக் கண்டுகொண்டுள்ளீர்கள்.

கேள்வி: கடவுளின் திட்டத்திற்கு ஏற்ப, எப்பணி நன்மை நிறைந்ததாக உள்ளது?

பதில்: எல்லையற்ற பழைய உலகம் முழுவதும் அழிக்கப்படுகின்ற மகா விநாசப் பணி நன்மை நிறைந்ததாகும். மனிதர்கள் இப் பணியை அதி துங்கானதாகக் கருதுகிறார்கள், ஆனால் தந்தை கூறுகிறார்: நான் உருவாக்கியுள்ள ஞான யாகத்தில் முழு உலகும் அர்ப்பணிக்கப்பட்டுப் பின்னர் புதிய உலகம் வரும்.

பாடல்: ஓம் நமசிவாய!

ஓம் சாந்தி. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் பாடலைக் கேட்டீர்கள். அது யாருடைய புகழாக இருந்தது? அது தாயும் தந்தையுமானவரின், அதாவது, பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையின் புகழாகும். அவரே அதிமேலான கடவுள். அவரே அதிமேலான, தந்தையாகிய கடவுளாவார். கடவுளே தந்தை என அழைக்கப்படுகின்றார். யாருடைய தந்தை? உலகிலுள்ள மனிதர்கள் அனைவரதும் தந்தை. அவரே எல்லையற்ற தந்தை. அவர் தந்தை என அழைக்கப்படுவதால், அவரே படைப்பவரும் ஆவார். அவரே மனித உலகைப் படைப்பவர். உண்மையில் மனிதர்கள் அனைவருக்கும் இரு தந்தையர் உள்ளனர்: ஒருவர் லௌகீகத் தந்தையும், மற்றையவர் ஆத்மாக்களின் அப்பாலுள்ள தந்தையும் ஆவார். லௌகீகத் தந்தை ஆத்மாவிற்கான பௌதூகச் சரூரத்தைப்; படைக்கிறார். ஆத்மாக்கள் அசரூரியானவர்கள். ஆத்மாக்கள் வசிக்கின்ற இடம், பிரம்மலோகம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்ற, அசரூரி உலகமாகும். இங்கு ஆத்மாக்கள் அனைவரும் தங்கள் பாகங்களை நடிப்பதற்காகச் சரூரங்களைப் பெற்றுள்ளனர். நாடகத்தின் இரகசியங்கள் மிகவும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். தந்தையாகிய கடவுளின் புகழ் தனித்துவமானது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். 'ஓ தந்தையாகிய கடவுளே!' என அவர்களும் பாடுகிறார்கள். அவரே மனித உலகின் விதையாவார். இந்த விருட்சம்; தலைகூழானது, விதையாகிய தந்தை மேலே உள்ளார். அவர்கள் 'ஓ தந்தையாகிய கடவுளே!' எனக் கூறுகின்றபொழுது, அவர்களது பார்வை மேலே செல்கிறது. ஆத்மாக்கள் அனைவரதும் தந்தை ஒரேயொரு பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையாவார். அவரது புகழ் அனைத்திலும் அதியுயர்ந்தது. ஆனால் மனிதர்கள் எதனையும் முற்றிலும் புரிந்துகொள்வதில்லை. அசரூரியான தந்தையே ஆத்மாக்கள் அனைவரினதும் தந்தை, ஆதிதேவ், மகாவரர், ஆதாம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்ற, பிரஜாபிதா பிரம்மாவே பௌதூகத்; தந்தை. அவர் மூலம் அசரூரியான பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை மனித உலகைப் படைக்கிறார். ஒரு தந்தை ஒருபொழுதும் முடிவற்றவராக இருக்க முடியாது. ஒரு லௌகீகத் தந்தை ஒரு படைப்பைப் படைக்கிறார்; அவர் ஒரு மனைவியை ஏற்றுக் கொள்கிறார், அவர்கள் குழந்தைகளை உருவாக்குகிறார்கள். ஆகவே அவர் தந்தை என அழைக்கப்படுகிறார். ஒரு தந்தை ஒருபொழுதும் சர்வவியாபியாகவோ அல்லது முடிவற்றவராகவோ இருக்க முடியாது. குழந்தைகள் தங்களுடைய தந்தையிடமிருந்து ஓர் ஆஸ்தியைப் பெறுகிறார்கள். ஆகவே அசரூரியான பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே ஆத்மாக்கள் அனைவரினதும் எல்லையற்ற தந்தை. 'கடவுள் ஒருவரே, தந்தை ஒருவரே' என்பது புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். ஆத்மாக்கள் இப்பொழுது தங்களது தந்தையை மறந்துவிட்டார்கள். தந்தையை மறந்ததால் மனிதர்கள் அனைவரும் அனாதைகள் ஆகிவிட்டனர். தந்தையை அறியாததால் அவர்கள் வைகுந்தத்தை, அதாவது, அவருடைய படைப்பையும், சகோதர, சகோதரிகளையும் நினைவுசெய்கிறார்கள். தந்தையை மறந்துவிட்டதால் அவர்கள் தங்கள் மத்தியில் சண்டை சச்சரவுகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். அவர்கள் அனாதைகள் ஆகிவிட்டனர். அந்தத் தந்தையிடமிருந்து மாத்திரமே ஆஸ்தி பெறப்பட முடியும். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரரும் அவரின் படைப்புக்களே. பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரர் சூட்சும உலகவாசிகள். சூட்சும உலகத்துக்கு மேலே பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை வசிக்கும் பரந்தாமம் உள்ளது. ஆத்மாக்களாகிய நாங்களும் அவ்விடத்து வாசிகளே. 'அந்த அசரூரியான உலகமே இறைதந்தையின் இனிய வீடு' என ஆத்மா கூறுகிறார். நீங்கள் இந்த உலகங்களை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். 'அசரூரி

உலகம், சூட்சும உலகம், சரூர உலகம்" என மூன்று உலகங்கள் உள்ளன. தந்தையே அதிமேலானவர். பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே கரன்கரவன்ஹாரும் படைப்பவரும் இயக்குநரும் ஆவார். அவர் முதலில் பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரரை உருவாக்குகிறார். பின்னர் அவர் பிரம்மாவின் மூலம் வாய்வுழித்தோன்றல்களாகிய பிரம்மகுமாரர்களையும், பிரம்மகுமாரிகளையும் தத்தெடுக்கிறார். தில்வாலா ஆலயத்தில் ஆதிதேவர் காட்டப்பட்டுள்ளார். நூங்கள் கஃழே அமர்ந்திருந்து தபஸ்யா செய்வதையும் உங்களது ஞாபகார்த்தம் காட்டுகிறது. அதுவே பாரதத்தைத் தூய்மையற்றதிலிருந்து தூய்மையானதாக மாற்றியவர்களின் ஞாபகார்த்தம். மணவாட்டிகள் அனைவருக்கும் ஒரேயொரு மணவாளனே இருக்கிறார். ஜெகதாம்பாவும் ஜெகத்பிதாவும் நிச்சயமாக ஆலயத்தில் அமர்ந்திருந்து இராஜயோக தபஸ்யா செய்கிறார்கள். கடவுள் பேசுகிறார்: நான் அமர்ந்திருந்து பிரம்மாவின் சரூரத்தின் மூலம் உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்கிறேன். அங்கே ஜெகதாம்பாவும் உள்ளார். பிரம்மகுமாரர்கள், குமாரிகளுடன் பிரஜாபிதா பிரம்மாவும் உள்ளார். அரைக்குமாரிகளும் உள்ளனர். ஆலயத்தைப் பராமரிப்பவர்கள் யார் குமாரிகள், யார் அரைக்குமாரிகள் என்பதை அறியார்கள். நிச்சயமாக அவர்கள் ஜெகதாம்பாவினதும், ஜெகத்பிதாவினதும் குழந்தைகளாக இருக்க வேண்டும். அவர் அமர்ந்திருந்து அவர்கள் அனைவருக்கும் இராஜயோகம் கற்பிக்கிறார். அவர் தான் எவ்வாறு முதலில் பிரம்மாவைப் படைக்கிறார் என்பதையும் விளங்கப்படுத்துகிறார். நான் தனது ஓய்வு ஸ்திதியில் உள்ள சாதாரண சரூரத்தில் பிரவேசிக்கிறேன். ஆதலால் இவர் ஆதிதேவ் ஆவார். மகாவரர் என அழைக்கப்படும் பிரஜாபிதா பிரம்மா யாருடைய குழந்தை? பாபா இங்கமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகிறார்: நான் இந்தப் பிரம்மாவின் சரூரத்தில் பிரவேசிக்கிறேன். எனது பெயர் சிவன். பாபா வருவதே இல்லை என்பதல்ல. தர்மம் அவதூறு செய்யப்படும்பொழுது கடவுள் வருகிறார் என நினைவுகூரப்படுகிறது. இந்நேரத்தில் உலகம் தூய்மையற்றுள்ளது. உலகம் எவ்வாறு தூய்மையாகுகின்றது என்பதை நூங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். பாபா விளங்கப்படுத்துகிறார்: நானே சற்கதியை அருள்பவர். கங்கை ஆற்றினை முக்தியை அல்லது சற்கதியை அருள்பவர் என அழைக்க முடியாது. பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே தூய்மையாக்குபவர். தந்தையாகிய அந்தச் சுவர்க்க கடவுளே, சுவர்க்கத்தைப் படைக்கிறார். நாங்கள் அவருடைய குழந்தைகள் ஆகையால் நாங்கள் ஏன் தந்தையாகிய கடவுளிடமிருந்து எங்களுடைய சுவர்க்க ஆஸ்தியைப் பெறக்கூடாது? இது புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயம். இதன் ஞாபகார்த்தம் தில்வாலா ஆலயத்தில் மிகச்சரியாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. நூங்கள் கஃழே அமர்ந்திருந்து தபஸ்யா செய்கிறார்கள், மேலே சுவர்க்கத்தின் ஞாபகார்த்தம் உள்ளது. தேவர்கள் பாரதத்தில் இருந்தார்கள். தந்தை நிச்சயமாகத் தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குவதற்கு வருகிறார். அவர் கூறுகிறார்: நான் ஒவ்வொரு கல்பத்தின் சங்கமத்திலும் வருகிறேன். சங்கமயுகமே மங்களகரமான யுகம். கலியுக இறுதியிலேயே நான் வந்து சத்தியயுகத்தை ஸ்தாபிக்கிறேன். தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து தான் பிறப்பு, இறப்பிற்கு அப்பாற்பட்டவர் என விளங்கப்படுத்துகிறார். மனிதர்கள் கடவுள் அல்ல. மனிதர்கள் 84 பிறவிகளை எடுக்கிறார்கள். இது மரணபூமி என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நூங்கள் அறிவீர்கள். சத்தியயுகம் அமரத்துவ பூமி என அழைக்கப்படுகின்றது. இது மனிதர்கள் தொடர்ந்தும் ஒருவரை ஒருவர் துன்புறுத்துகின்ற, ஆழ் நரகமாகும். பாரதம் தூய்மையாக இருந்தது, அங்கே தேவர்கள் ஆட்சி;தனர். தந்தை தூய்மையற்ற உலகில் ஒரு தூய்மையற்ற சரூரத்தினுள் வருகிறார். சத்தியயுக ஆரம்பத்தில் வந்தவரின் இறுதிப் பிறப்பிற்குரிய சரூரத்திலேயே தந்தை நிச்சயமாக வந்திருப்பார். ஆத்மாக்களும், பரமாத்மாவும் நீண்ட காலமாகப் பிரிந்திருந்தார்கள் என்பது நினைவுகூரப்பட்டுள்ளது. அதன் முழுக்கணிப்பும் உள்ளது. ஆரம்பத்தில் ஆதி சனாதன தேவிதேவதா தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இருந்தனர். அவர்களே 84 பிறவிகளை எடுப்பவர்கள். இஸ்லாமியர்களும் பௌத்தர்களும் 84 பிறவிகளை எடுக்க முடியாது. பாரதமே பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையின் பிறப்பிடம். அனைத்துத் தேசங்களிலும் பாரதமே அதியுயர்வான தேசம். எவ்வாறாயினும், இது இப்பொழுது கலியுகம். இதுவே ஒருபொழுதும் அழிக்கப்பட முடியாத, அழிவற்ற உலக நாடகம் என பாபா விளங்கப்படுத்தியுள்ளார். உலகின் வரலாறும் புவியியலும் மூண்டும் மூண்டும் நடைபெறுகின்றன. இந்த ஞானத்தைப் புரிந்துகொண்டு, சுயதரிசனச் சக்கரத்தைச் சுழற்றுபவர்களே பூகோளத்தை ஆட்சிசெய்பவர்கள் ஆகுகிறார்கள். பாரதத்தில் தேவர்களுடைய இராச்சியம் இருந்தபொழுது வேறெந்தச் சமயங்களும் இருக்கவில்லை. புதிய பாரதத்தில் தேவர்களின் புதிய இராச்சியம் மாத்திரமே இருந்தது. அது உலக சர்வசக்திவானின் இராச்சியமாக இருந்தது. அவர்களை எவராலுமே வெல்ல முடியாது. ஸ்ரீ

இலக்ஷ்மியும் நாராயணனுமே முழு உலகிற்கும் அதிபதிகளாக விளங்கினர். அவர்களை உலக அதிபதிகள் ஆக்கியவரே நிச்சயமாக அந்த உலகைப் படைத்தவராக இருக்க வேண்டும். அவரே தந்தையாகிய கடவுளான, பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை ஆவார். இந்நேரத்தில் தேவர்களின் பெயரோ சுவடோ இல்லை. தேவர்களின் உருவங்கள் மாத்திரமே உள்ளன, ஆனால் எவரும் தேவர்களின் தொழிலை அறியார்கள். இந்நேரத்தில், அரசாங்கமும் சக்தியற்று இருக்கின்றது. அவர்கள் தங்களுடைய தர்மத்தை அறியார்கள். 'தர்மமே (சமயமே) பலம்' எனக் கூறப்படுகிறது. தந்தை தர்மத்தை ஸ்தாபிக்கிறார். அவர் சர்வ சக்திவான் என அழைக்கப்படுகிறார். ஆதலால் தந்தையாகிய கடவுளே, தந்தை ஆவார், அவர் ஞானம் நிறைந்தவராக விளங்குவதால் அவர் ஆசிரியர் எனவும் அழைக்கப்படுகிறார். அத்துடன் அவர் தூய்மையாக்குபவராகவும் இருப்பதால், அவர் சற்குருவமாவார். அவருக்கென ஒரு தந்தை இல்லை. அவர் ஞானம் நிறைந்தவராக இருப்பதால், அவரே பரம ஆசிரியராகிய பரமதந்தையாவார். எந்த ஒரு மனிதனிடமும் நாடகத்தின் ஆரம்பம், மத்தி அல்லது இறுதி பற்றிய ஞானம் இல்லை. ஒரேயொருவரே அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்பவர். அவருக்கு ஒரு குரு கிடையாது. அவரே எல்லையற்ற தந்தையும், எல்லையற்ற ஆசிரியரும், எல்லையற்ற சற்குருவும் ஆவார். பாரதம் இப்பொழுது ஏழ்மையானதாகவும் தூய்மையற்றதாகவும் ஆகிவிட்டது என பாபா விளங்கப்படுத்துகிறார். இராவணனாகிய மாயையே அதனைத் தூய்மையற்றதாக்குகிறான். பாரதம் இப்பொழுது அசுர இராச்சியமாக இருக்கிறது. சத்தியயுகத்தில் அது தெய்வீக இராச்சியமாக இருந்தது; அது சுவர்க்கம் என அழைக்கப்பட்டது. பாரதமே அதிமேலான, அழிவற்ற தேசமாகும். அதுவே அழிவற்ற தந்தையின் பிறப்பிடம். பாரத பூமி ஒருபொழுதும் அழிக்கப்பட மாட்டாது; ஏனைய அனைத்தும் அழிக்கப்படும். ஆதலால் தந்தை இந்த நாடகத்தில் தூய்மையற்ற உலகைத் தூய்மையாக்கி, ஆதி சனாதன தர்மத்தை உருவாக்குகின்ற பாகத்தைக் கொண்டுள்ளார். அவர் சங்கரரின் மூலம் எண்ணற்ற சமயங்களின் விநாசத்தைத் தூண்டுகிறார். இந்த விநாசம் தூங்கானதல்ல. இதுவே விநாசத்தின் சுவாலைகள் ஏற்றப்படுகின்ற, உருத்திர ஞான யாகம். தந்தை கூறுகிறார்: அசரூரியானவரான நானே கூதையைப் படைப்பவரும், பரமாத்மா பரமதந்தையும் ஆவேன். மக்கள் கிருஷ்ணரின் பெயரை இட்டுவிட்டனர். கடவுள் பேசுகிறார்: நான் உங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்கிறேன். நீங்கள் இராஜயோகிகள். நீங்கள் உங்கள் சரூரம் உட்பட, அனைத்தையும், பழைய உலகம் முழுவதையும் துறக்க வேண்டும். நான் வழிகாட்டியாகி, உங்கள் அனைவரையும் திரும்பவும் அழைத்துச் செல்கிறேன். தந்தையே அனைவரையும் துன்பத்தில் இருந்து விடுதலை செய்பவர். அரைக்கல்பத்துக்கு இராவண இராச்சியமாகிய பக்தியும், அரைக்கல்பத்துக்கு இராம இராச்சியமும் உள்ளன. ஒரு மனிதரன்றி, தந்தையே இங்கமர்ந்திருந்து இதனை விளங்கப்படுத்துகிறார். தந்தை இப்பொழுது ஆத்மாக்களாகிய உங்களுடன் பேசுகிறார். அவர் விளங்கப்படுத்துகிறார்: குழந்தைகளே, இது உங்களுடைய இல்லறப் பாதை பாரதத்தில் தூய்மை இருந்தபொழுது அமைதியும், செழிப்பும் இருந்தன. இப்பொழுது தூய்மை இல்லாததால் அமைதி, செழிப்பு ஆகிய இரண்டும் இருப்பதில்லை. அனைவரும் நோயாளிகளாகவும், சந்தோஷமற்றவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். பாரதம் இப்பொழுது துன்ப பூமியாக இருக்கிறது. பாரதம் முன்னொரு பொழுது சந்தோஷ பூமியாக இருந்தது. இப்பொழுது தந்தை கூறுகிறார்: குழந்தைகளே, என்னுடன் யோகம் செய்யுங்கள். நீங்கள் பரமாத்மாவன்றி, ஆத்மாக்களே என்ற நம்பிக்கை உங்களுக்கு முதலில் இருக்க வேண்டும். சந்நியாசிகள் கூறுவதைப் போன்று கடவுள் சர்வவியாபி அல்ல. பரமாத்மாவின் புகழ் மிகவும் மகத்துவமானது. நீங்கள் அனைவரும் சத்தியயுகத்தில் தூய்மையாக இருந்தீர்கள், நீங்கள் இப்பொழுது தூய்மையற்றவர்களாகி விட்டீர்கள். 'பிராமணர்கள், தேவர்கள், சத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள்' என்னும் சாதிகள் உள்ளன. நீங்களே பிரஜாபிதாவின் குழந்தைகளாகிய, பிராமணர்கள். ஆதிதேவர் பிரம்மாவுக்குப் பிறப்பளித்தவர் யார்? தந்தை கூறுகிறார்: நான் இவரில் பிரவேசித்து, இவருக்குப் பிரம்மா எனப் பெயரிட்டேன். நான் இவரைத் தத்தெடுத்துள்ளேன். இவரே "பாக்கிய இரதம்". இவர் மூலமே உங்களை நான் மாயையை வெற்றிகொள்ளுமாறு செய்கிறேன். எவ்வாறாயினும், இங்கே வேறெந்த யுத்தகளமும் இல்லை. நீங்கள் அகிம்சாவாதிகள். இரண்டு வகையான வன்முறைகள் உள்ளன: ஒன்று காமம் என்னும் வாளாகிய வன்முறையும், மற்றையது காயப்படுத்தல் அல்லது கொல்லுதல் என்னும் வன்முறையும் ஆகும். பாபா கூறுகிறார்: காமமே மிகக் கொடிய எதிரி. அதனாடாகவே நீங்கள் அதன் ஆரம்பம் முதல் மத்தியினாடாக இறுதிவரை துன்பத்தைப் பெற்றுள்ளீர்கள். இராவண இராச்சியம் துவாபரயுகத்தில் பிரம்மாவின் இரவு ஆரம்பிக்கும்பொழுதே, ஆரம்பமாகுகின்றது. இந்தச்

சங்கமேயுகமே அதி நன்மை பயக்கும் யுகமாகும். பின்னர் நூங்கள் மூண்டும் தேவர்களிலிருந்து சத்திரியர்கள், சத்திரியர்களிலிருந்து வைசியர்கள், பின்னர் சூத்திர குலத்தினுள் செல்லுதல் என வீழ்ச்சியடைய ஆரம்பிக்கிறார்கள். பிராமண தர்மத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மூண்டும் பிரம்மகுமார்களும், குமாரிகளும் ஆகுவார்கள். தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: பாரதம் ஜீவன்முக்தி உடைய பூமியாக இருந்தது, அது இப்பொழுது பந்தன வாழ்வுக்குரிய பூமியாக உள்ளது. பாபா வந்து, ஒரு விநாடிப் பொழுதில் ஜீவன்முக்தியை அருள்கிறார். பாரதம் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும் எல்லையற்ற சந்தோஷம் என்னும் ஆஸ்தியைத் தந்தையிடமிருந்து பெறுகின்றது. முக்தி அல்லது ஜீவன்முக்தி என்னும் ஆஸ்தியை எந்த ஒரு மனிதராலும் இன்னொரு மனிதருக்குக் கொடுக்க முடியாது. ஒரேயொரு சற்குரு மாத்திரமே உங்களை அப்பால் எடுத்துச் செல்கிறார். நூங்கள் உலகைப் படைப்பவராகிய, தந்தையின் மூலம் உலக அதிபதிகள் ஆகுகிறார்கள். தந்தை கூறுகிறார்: நான் தன்னலமற்றவர். நான் உங்களை பிரம்மா மூலமாக உலக அதிபதிகள் ஆக்கிய பின்னர் சென்று ஓய்வில் இருக்கிறேன். அனைவரும் துன்ப வேளைகளில் கடவுளை நினைவுசெய்கிறார்கள் எனவும், சந்தோஷமான வேளைகளில் எவருமே கடவுளை நினைவுசெய்வதில்லை எனவும் நினைவுகூரப்பட்டுள்ளது. இப்பொழுது பக்தர்கள் அனைவரும் ஒரேயொரு கடவுளை நினைவுசெய்கிறார்கள். பின்னர் அவர்கள் அவரைச் சர்வவியாபி எனக் கூறுவதால் அவர்கள் எவ்வாறு பக்தர்களாக இருக்க முடியும்? அந்த ஞானம் பிழையானது! தந்தை வாய்வழித் தோன்றல்களை உருவாக்குகிறார். நூங்கள் பிரஜாபிதா பிரம்மாவின் வாய் மூலம் பிறந்த குழந்தைகள். அந்தப் பிராமணர்கள் பாவத்தின் மூலம் பிறக்கிறார்கள். அவர்கள் பௌதீக வழிகாட்டிகள், ஆனால் நூங்களோ ஆன்மீக வழிகாட்டிகள். தந்தை இப்பொழுது ஆத்மாக்கள் அனைவருக்கும் கூறுகிறார்: உங்கள் தந்தையாகிய, என்னை நினைவுசெய்யுங்கள். தந்தை ஒருபொழுதும் மறக்கப்படக்கூடாது. நூங்கள் தந்தையை மறந்தால் எவ்வாறு உங்கள் ஆஸ்தியைப் பெறுவீர்கள்? தந்தை கூறுகிறார்: என்னை மாத்திரம் நினைவுசெய்யுங்கள். ஏனைய அனைவரும் படைப்புக்களே; உங்களால் அவர்களிடமிருந்து ஓர் ஆஸ்தியைப் பெற முடியாது. அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தாய், தந்தையாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. நாடகத்தின் முக்கியத்துவத்தை மிகத்தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு, உங்கள் பாகத்தை அதற்கேற்ப நடியுங்கள். நூங்கள் இப்பொழுது பிரபுவும் அதிபதியுமான தந்தைக்கு உரியவர்கள்;. ஆகையால், நூங்கள் ஒருபொழுதும் உங்கள் மத்தியில் சண்டை சச்சரவுகளில் ஈடுபடக்கூடாது.
2. தந்தை அனைவரையும் திரும்பவும் வீட்டுக்குத் அழைத்துச் செல்வதற்கு, வழிகாட்டி ஆகுகிறார், இப்பொழுது உங்கள் சரூரம் உட்பட, அனைத்தையும் மறந்து, ஒரேயொரு தந்தையை மாத்திரம் நினைவுசெய்யுங்கள்.

ஆசுவாதம்: நூங்கள் உங்களுடைய தைரியமான எண்ணங்கள் மூலம் மாயையைத் தனது தைரியத்தை இழக்கச் செய்கின்ற, ஒரு தைரியமான ஆத்மா ஆவீர்களாக.

குழந்தைகளாகிய நூங்கள் ஒரே பலம், ஒரே ஆதாரம் என்பதைச் சதா கொண்டிருந்து, நூங்கள் வெற்றியாளர் ஆகவேண்டும் என்ற தைரியத்திற்கான எண்ணங்களைக் கொண்டிருக்கும்பொழுதும், குழந்தைகளாகிய நூங்கள் தைரியமாக இருக்கும்பொழுதும் அவர்கள் எப்பொழுதும் தந்தையின் உதவியை அனுபவம் செய்கின்றார்கள். தைரியத்தின் மூலம் அவர்கள் உதவியைப் பெறுவதற்குத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் ஆகுகின்றார்கள். தைரியமான எண்ணங்களின் முன்னிலையில் மாயை தனது தைரியத்தை இழக்கின்றாள். பலவீனமான எண்ணங்களைக் கொண்டிருந்து, அது நடைபெறுமா அல்லது இல்லையா, அவர்களால் அதைச் செய்ய முடியுமா அல்லது இல்லையா எனத் திகைக்கும்பொழுது, அத்தகைய எண்ணங்கள் மாயையை வரவழைக்கின்றன. ஆகவே, எப்பொழுதும் ஊக்கம், உற்சாகம், தைரியத்தினால் நிரம்பியுள்ள எண்ணங்களைக் கொண்டிருங்கள், நூங்கள் ஒரு

தெரியுமுள்ள ஆத்மா எனக் கூறப்படுவார்கள்.

சுலோகம்:

பணிவு எனும் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருப்பதும், பொறுப்பு எனும் கிரீடத்தை அணிந்திருப்பதுமே மகத்துவம் ஆகும்.

---ஓம் சாந்தி---